

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version: Kaj Ahlsved : Lyckat zappande mellan konserter i Kaustby. Österbottens tidning 14.7.2018 s. 15.

Lyckat zappande mellan konserter i Kaustby

RECENSION. Från kritikerrosad elektrofolk som fyller dansgolvet till oemotståndlig antifascistisk punkfolk och chockerande bra folkheavy. ÖT:s recensent besökte tre konserter i Kaustby.

Folkheavybandet Ritva Nero består av skickliga musiker som spelar på en okonventionell kombination instrument. FOTO: KAJ AHLSEVED

TRE KONSERTER

Kaustby folkmusikfestival

Okra Playground

Slack Bird

Ritva Nero

Torsdag 12.7

Det omfattande programhäfte som Kaustby folkmusikfestival publicerar inför festivalen fungerar lite som ett "tv-blad" med hålltider (som håller!) och där festivalpubliken kan ringa in det som verkar intressant.

Ibland hör man i surret på festivalen om något som varit speciellt bra och har man tur så uppträder ensemblen fler gånger. Då får man så lova att göra om planen för dagen. Detta konstanta flöde av musik och "zappandet" mellan olika fascinerande konsertupplevelser och artister är del av festivalens charm.

För egen del bjöd den sena torsdagskvällen på en del improvisation. Vid ungefär samma tid spelade inte mindre än tre ensembler som bara måste höras.

Klockan 22.15 anträdde det kritikerrosade finska elektrofolkbandet Okra Playground festivalens huvudscen. Gruppen består av sex musiker och sångare som hanterar bland annat kantele, fiol, stråkarharpa, dragspel, keyboard, bas och trummor.

Gruppen har ett modern fräscht grepp och ett distinkt välslipat sound med grund i kantelens klangvärld. Jag är inte alls förvånad över att gruppen har fått stor uppmärksamhet, även internationellt. Starka och

karismatiska röster i kombination men dansvänligt sväng gjorde att dansgolv fylldes snabbt.

Ungefär då Okra Playground smakade som allra bäst var det som dags att förflytta sig till Pelimannitalo där punkfolkduon Slack Bird spelade klockan 22.45.

SLACK BIRD har rötterna i Jyväskylätrakten och består av Dave Klas (banjo/sång) och Susanna Leppänen (dragspel/sång).

Gruppen gav ut sin andra skiva, "Aleta tu", i våras och har sedan dess varit ute på en omfattande turné. Slack Birds låtar berättar om livet men har ofta även ett antifascistiskt budskap. På duons repertoar i Pelimannitalo fanns bland annat en hyllningssång till Danuta Danielsson (hon som slog nynazister med en handväska på 1980-talet).

Dave Klas aningen raspiga röst och energiska banjospel har funnit ett fint komplement i Seppänens följ samma dragspel. Dave tog det med humor att det var nästintill omöjligt att hålla banjon stämd i hettan, medan kompanjonens dragspel nog skulle klara ett par månader i en snöhög utan att behöva stämmas. Den oemotståndliga duon ska helst upplevas live.

Efter en trekvart i Slack Birds sällskap var det dags att förflytta sig upp till Kallioklubi.

Den raska klättringen var definitivt värd besväret och med andan i halsen hann jag uppleva några lå-

”Vid ungefär samma tid spelade inte mindre än tre ensembler som bara måste höras.”

av skickliga musiker på sopran-saxofon, säckpipa, nyckelharpa samt bas och trummor.

När den första chocken lagt sig och man inte längre ler åt den okonventionella kombinationen av instrument och genre – eller finurligheten i att spela en folkslig vals med dubbla bastrumspedaler – inser man att det funkar. Det går att hur bra som helst att kombinera folkmusik och heavy – till och med utan elgitarrer.

Kaj Ahlsved

tar av den fascinerande musikaliska skapelsen som heter Ritva Nero.

Folkheavybandet Ritva Nero består